

15. søndag efter trinitatis (2. tekstrække)

Salmisten skriver: Men nu er jeg altid hos dig, min højre hånd holder du fast. Du leder mig med dit råd, du fører mig til herlighed. Hvem har jeg ellers i himlen? Hos dig ønsker jeg intet på jorden. Om end min krop og mit hjerte forgår, så er Gud for evigt mit hjertes klippe og min lod. For de, der er fjernt fra dig, går til grunde, du tilintetgør alle, der er dig utro. Men at være Gud nær er min lykke, jeg tager min tilflugt til Gud Herren, så jeg kan fortælle om alle dine gerninger. *Sl 73,23-28*

* *Denne hellige lektie skrives i Apostlenes Gerninger:* Herrens engel talte til Filip og sagde: »Bryd op og gå sydpå ad den vej, der går fra Jerusalem til Gaza; den er øde.« Og Filip brød op og gik. Der var en etiopier, en mægtig hofmand hos etiopiernes dronning Kandake, som forvaltede alle hendes skatte; han var kommet til Jerusalem for at tilbede og var på vej hjem og sad i sin vogn og læste profeten Esajas. Ånden sagde til Filip: »Gå hen til den vogn og hold dig tæt op ad den!« Filip løb derhen, og da han hørte manden læse af profeten Esajas, spurgte han: »Forstår du også det, du læser?« Han svarede: »Hvordan skal jeg kunne det, når der ikke er nogen, der vejleder mig?« Og han bad Filip om at komme op i vognen og sætte sig hos ham. Det afsnit i Skriften, han læste, var dette: »Som et får, der føres til slagtning, som et lam, der er stumt, mens det klippes, således åbnede han ikke sin mund. I fornedrelsen blev hans dom taget bort. Hvem kan fortælle om hans slægt? For hans liv blev taget bort fra jorden.« Hofmanden spurgte Filip: »Jeg beder dig sige mig, hvem er det, profeten taler om her? Er det om sig selv, eller er det om en anden?« Filip tog så til orde, og han begyndte med dette skriftsted og forkyndte evangeliet om Jesus for ham. Mens de nu kørte hen ad vejen, kom de til noget vand, og hofmanden sagde: »Se, dér er vand, hvad hindrer mig i at blive døbt?« Filip sagde: »Tror du af hele dit hjerte, så kan det ske.« Han svarede: »Jeg tror, at Jesus Kristus er Guds søn.« Han befalede, at vognen skulle standse, og de gik begge ned i vandet, både Filip og hofmanden, og Filip døbte ham. Men da de kom op af vandet, bortrykkede Herrens ånd Filip, og hofmanden så ham ikke mere; han fortsatte sin rejse med glæde. *ApG 8,26-39*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Mens de var på vandring, kom Jesus engang ind i en landsby, og en kvinde ved navn Martha tog imod ham. Hun havde en søster, som hed Maria; hun satte sig ved Herrens fødder og lyttede til hans ord. Men Martha var travlt optaget af at sørge for ham. Hun kom hen og sagde: »Herre, er du ligeglad med, at min søster lader mig være alene om at sørge for dig? Sig dog til hende, at hun skal hjælpe mig.« Men Herren svarede hende: »Martha, Martha! Du gør dig bekymringer og er urolig for mange ting. Men ét er fornødent. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tages fra hende.« *Luk 10,38-42*